

Szerzetesi kvesztára vonatkozó XVIII. századi adatok

Az Északkelet-Magyarországon élő vagy egykor élt népek, népcsoportok kapcsolatairól 1984 októberében Miskolcon megrendezett néprajzi tanácskozáson többen is megfogalmazták, hogy egy rövid konferencia az interetnikus jelenségeknek csupán legfőbb típusait tárgyalhatja meg, s nem mutatja be azoknak minden egyes formáját, alkalmát.¹ Közleményemben egy periférikus, de jellemző, interetnikus vonatkozásokat is tartalmazó jelenségre kívánom ráirányítani a figyelmet: a vándorló, alamizsnát gyűjtő szerzetesek, csuhás barátok, kalugyerek működésére, akik gyakran ország- és nyelvhatárokat nem ismerve tevékenykedtek. Ismeretes, hogy Magyarország északi részén 1642-től feltűnt, s a XVII-XVIII. században „tót szerzetnek” nevezett piaristák első rendházai még a lengyel tartomány tagjai voltak. Az 1721-ben önálló magyar tartománnyá szervezett rendnek később is sok lengyel, szlovák származású tagja volt². A kvesztáló galíciai baziliták útvonalai behálózták az egész Északkelet-Magyarország területét, gyakran azon is túl jutottak, a pocsajevi barátok pedig könyveket terjesztettek.

Az adományok elfogadása, alamizsna gyűjtése (kveszta) a szerzetesi létforma lényegéhez tartozott, s egyidős a szerzetek fennállásával. A zempléni monostorok ruszin lakóinak is egy része az év jelentős hányadát a rendháztól távol, idegen, gyakran más vallású közösségekben töltötte, amely alkalmak lehetőséget nyújtottak személyes és közösségi kapcsolatok kialakítására is. Egy 1858-as rendi regula arról szól, hogy a nép már megszokta és várja az alamizsna gyűjtésére érkező, kéregető barátokat. A szakirodalom három Zemplén megyei bazilita monostorról tud. A Szinna melletti középkori monostor a XVII. század végi Habsburg-ellenes küzdelmek során pusztult el. Az 1742-ben alapított és az 1909-ben megszűnt bukóci monostorról, mivel különösebb művelődéstörténeti szerepe nem volt, viszonylag keveset írtak³. A ruszin művelődéstörténetben fontos szerepet betöltő krasznobrodi monostorról viszont az utóbbi időben is több tanulmány jelent meg.⁴ *Kornij Zaklinszkij* a monostor jelenlegi állapotának és történetének leírásán kívül képet nyújt a hajdan volt krasznobrodi leányvásárról és búcsúkról, a monostorban egykor folyt oktató és nevelő munkáról; a monostornak a folklórban és szépirodalomban való tükröződésének áttekintésén túl, több, a ruszin művelődés- és irodalomtörténet által számon tartott személynek (*Suhajda M., Tarkovics G., Duhnovics A.*

¹ Kunt E. - Szabadfalvi J. - Viga Gy. (szerk.): *Interetnikus kapcsolatok Északkelet-Magyarországon*. Miskolc, 1984. (A továbbiakban *Interetnikus 1984*)

² Kosáry D.: *Művelődés a XVIII. századi Magyarországon*. Bp. 1983. 76-77

³ Alapvető információkat ld. Ungváry E.: *A Bukóc-zegeyi monostor története*. Adalékok Zemplén vármegye történetéhez. IV. évf. Sátoraljaújhely, 1898-1899. 253, 288, 356; V. évf. 22, 56, 88-89, 116-117.

⁴ *Заклинський К.: Нарис історії Краснобрідського монастиря*. Науковий збірник Музею української культури в Свиднику т. I. Пряшів, 1965 43-57.

stb) a monostorhoz fűződő kapcsolatairól is ír. A történeti forrásokban 1603-ban feltűnő, s az első világháború első esztendejében, a Bruszilov-offenzíva idején elpusztult monostor történetéről írott fejezetben a szerző lényegében azokra a forrásokra támaszkodik, amelyeket az *Adalékok Zemplén vármegye történetéhez c.* helytörténeti folyóirat munkatársa a múlt században már kiaknázott⁵. Egyházi, rendi források alapján *Borovszky*: Zemplén vármegye monográfiája és nyomában több más szerző is egészen a XIV. századig vezeti vissza a monostor alapítását. Ezt *Csorba Csaba* szavaival csak legendának tekinthetjük, melynek semmi köze a történelmi valósághoz⁶. A romokban heverő volt kolostor-komplexum „turisztikai és társadalmi célokra történő részleges felújítását” megelőzően, a Homonnai Járási Műemlékvédelmi Felügyelőség megbízásából a hajdani rendház területén 1976-ban régészeti ásatások kezdődtek. Az ásatások fő tudományos célkitűzése az volt, hogy egyértelműen megerősítsék, vagy megcáfolják a monostor XIV. századi keletkezéséről kialakult nézeteket. Az ásatások eredményeiről közzétett jelentésből kiderül, és annak *Következtetések* című fejezete külön is kiemeli: a krasznibrodai monostor XIV. századi keletkezéséről vallott felfogást régészeti leletek nem támasztják alá – ilyenek csak a XVII. századból kerültek elő, – a kolostor korai keletkezéséről vallott hipotézisek megalapozatlanok.⁷

Visszakanyarodva a kvestárhoz: a két zempléni monostor kvestálási mechanizmusát legapróbb részleteiben nem, de főbb mozzanataiban rekonstruálni tudjuk. Ismerjük, hol mit kvestáltak, szórványos adataink vannak a gyűjtések eredményéről is. Kezdetben a monostorok közvetlen környékén kéregettek. A szabolcsi, máriapócsi rendház felállítása ellen az egri püspök, többek között, azért is tiltakozott, mivel a „közel Nyírbátorban lakó minoriták, továbbá a ferencesrendiek és a trinitáriusok is eléggé igénybe veszik a nép áldozatkészségét”. Építkezés, renoválás, iskolaállítás stb. esetén messze vidéken is kéregettek a szerzetesek, akiket minden esetben szabályos megbízólevéllel láttak el. Borsodi, zempléni vonatkozása is van az általunk ismert első ilyen dokumentumnak. A miszticzei monostor házfőnöke 1687-ben egyebek mellett tudtul adja, hogy a munkácsi kurucok feldúlták a kolostort, amelynek tetőzete tönkrement, beázik; mivel a monostor felújításához szükséges pénzösszeget nem tudja előteremteni, kéri *Szatmár, Kálló, Ónod, Tokaj, Debrecen és Patak* „igazhitű görögkatolikus” valláson lévő jó embereit, hogy adakozzanak⁸. A felsorolt helységekből görögök és rácok alkothatták az „igazhitű görögkatolikusok” zömét; *Patak, Ónod, Satmár, Kálló (Nagy)* pedig a kiterjedt *Rákóczi-birtokok* uradalmi központjai voltak, s mint ilyeneknek a ruszin etnikai területeken fekvő más uradalmakkal is intenzív kapcsolatai voltak (pl. sárosi, ma-

⁵ Sztavrovsky Gy.: A krasznibrodai monostor. *Adalékok Zemplén vármegye történetéhez* II. évf. Sátoraljaújhely, 1896. 26-30, 61-63, 101-104, 141-144, 205-208, 237-240.

⁶ Csorba Cs.: A kárpátukránok kutatása Zemplénben a XX. század fordulóján. A Miskolci Herman Ottó Múzeum Közleményei. XII. Miskolc, 1978. 114-118.

⁷ Олекса Л.: Историко-археологична дослідження в Красному Броді у 1976. Науковий збірник Музею української культури у Свиднику. т. X. Пряшів. 1982. 613-640.

⁸ MTA Kéziratár. *Hodinka Antal* hagyatéka. Ruszinokra vonatkozó eredeti iratok, okmányok. Ms 4818-4819.

kovica).⁹ A munkácsi püspök máramarosi vikáriusa 1725-ben a Máramaros megyei *Kricsfalva* monostorából küld Zemplénbe, Szabolcsba alamizsnásokat azzal a céllal, hogy ott adományokat gyűjtsenek a monostor helyreállítására és az iskola felújítására. A monostor bármilyen segítséget elfogad, de elsősorban gabonaneműt vár.

A szerzetesek általában ketten gyűjtögettek, jó állapotban lévő fogaton „tisztá, állásukhoz, helyzetükhöz illő öltözetben” utaztak helységről-helysére. A helybéli lelkészek hozzájárulásával liturgizálhattak is. Az előírás szerint szállásukat lehetőség szerint a parókián kellett felütniük, annak hiányában „megbízható, becsületés embereknél”. Korcsmában, nyilvános helyen nem tanyázhattak. A kvesztálás idején világi személyeknél időző és étkező szerzeteseknek előírták, hogy ivásban, evésben mérsékletet tanúsítsanak, ne fecsegenek stb., viselkedésükkel vendéglátójuk lelki épülésére szolgáljanak.¹⁰ A XVIII. század közepétől, az előfordult visszaélések elkerülése végett, a vászongyűjtésre két monostor szerzeteseit együtt küldték ki, akik egy fogaton utaztak, s a begyűjtött pénzen, vásznon a szerzetesek száma szerint osztzkodtak.

A XVIII. század 40-es éveiben szabályos, önálló rendtartománnyá szerveződő magyarországi bazilita monostorok a kvesztálásra számba jöhető területet felosztották. A szórványos forrásokból kirajzolódó kép szerint az alamizsnát gyűjtő barátok pénztől tyúktojásig mindent elfogadtak, főként azonban gabonát, bort, vásznat, kecskegidát, bárányt, tojást és borsót kéregettek. A krasznibrodi szerzetesek 1749-ben 12 zsák búzát, 16 zsák zabot, 4 zsák rozst, 42 rőf finom vásznat, 50 rőf durva vásznat, valamint 167 bárányt és kecskegidát kvesztáltak. A XVIII. század második felének rendi gyűlésein készített jegyzőkönyvek a vászon, gabonafélék s külön a zab, bor, borsó, bárány, ill. kecskegida kvesztálási területeit szabályozzák. Az 1858-ban *Duchnovics A.* által összeállított rendi statútum bor, gabonafélék és vászon kvesztálásáról szól. A krasznibrodiairól tudjuk, hogy hegyaljai borhoz nemcsak alamizsnaként jutottak hozzá, hanem vásároltak is, amit Lengyelországban értékesítettek onnan vásznat hozva eladásra.

Az 1755-ös krasznibrodi rendi zsinat előírta, hogy a házfönökök az alamizsnások kiválasztását nagy körültekintéssel végezzék, továbbá, hogy a vászon gyűjtését egyik évben a *krasznibrodi* és *kisbereznai*, a másik évben a *miszticei* és *máriapócsi* szerzetesek felváltva végezzék a *Krajnyán*, (Zemplén megye északi része) a krasznibrodiaiak *Pcsolináig*, a kisbereznaiak *Sztakcsinig* járjanak gabonáért és kecskegidáért. Az 1756-os rendi zsinaton a kvesztálásra fordított idő szabályozása is szóba került, s kikötik: a vászonért járók lehetőleg két hónapon belül fejezzék be a gyűjtést. Itt találjuk a bor kvesztálási területének legkorábbi felosztását is. A krasznibrodiaiak *Bányácska*, *Patak*, *Olasz(i)*, *Zsadány* helységekben, valamint az innen *Miskolc* irányába húzódó hegyaljai részekén kéregethettek bort. A másik zempléni monostor lakói pedig Barko (Brekov) Krivostyán, Sztára, Vinna községekben és az ott elterülő hegység többi településein gyűjthettek bort.

⁹ Vö. Makkai L.: Rákóczi György birtokainak gazdasági iratai (1631-1648) Bp. 1954. 10-14, 53, 115, 120-121, 299.

¹⁰ Духновичъ А.: Правила чина С. Васілія Великого во Угорщинѣ. Львовъ, 1858. 75-78.

Az 1779-es kvesztálás ügyében összeült zsinat zempléni monostorokra vonatkozó részei: **Krasznibrod:** *Gabonaneműt* kéregethet: Varanótól le az egész gálszécsi völgyben s Miskolctól délre. *Bort* gyűjthet: Pataktól Miskolc irányában az egész Hegyalján. *Zabot, kecskegidát:* Olyka-Homonnától és Olyka-Sztropkótól (Makova) Sztakcsinig Pcsolináig. **Bukóc:** *Gabonát* kéregethet: Varanóig és a Csereháton. *Bort:* Barko (Brekov), Vinna, Pálfalva, Kelecsény helységekben és filiáiban. *Zabot, gidát:* Makovicán, Magurántúl egészen Varanóig, Havaig és Olyka-Sztropkóig. *Vászson* kvesztálására négy területet különítettek el. 1. Cserehát, 2. Szepesség, Magurántúl, Csircs, Bártfától a Tarca folyóig. 3. Eperjes és Hanusfalva környéke. 4. Makovica, Topolya, Sztropkó környéke, Hanusfalváig.¹¹

*A legrészletesebb felosztást 1791-ből találtuk, a kvesztára kijelölt területet közel kétszáz helynév precírozza.*¹² *Vö.: Függelék.*

Az alamizsnagyűjtés interetnikus vonatkozásait jól szemléltetik a krasznibrodai monostor 1770-es kvesztálásának eredményei. 1770-ben a krasznibrodai szerzetesek 102 helységben kvesztáltak. A kéregetés, gyűjtés céljából felkeresett helységek többsége *Zemplén* vármegyében volt, de *Borsod* és *Szabolcs* vármegyébe is eljutottak. *Borsodban:* Emőd, Nyék, Görömböly, Miskolc, Mályi, Mezökövesd, Keresztés-Püspöki, Szent-István, Sajószöged, Sajó-Petri, Felső-Zsolca, Hejő-Keresztúr, Nyárad, Sajó-Lád, Tard, *Szabolcsban:* Kisfalu, Polgár, Buly, Vencsellő, Balsa, Szabolcs, Gáva, Eszlár helységek voltak kvesztára kijelölve. A felsorolt borsodi és szabolcsi településeken több-kevesebb számban élt görögkatolikus lakosság is, amelynek egy része (ruszin)-magyar kétnyelvűség állapotában élt.

Gyűjtöttek: 147 pozsonyi mérő zabot, 218 pozsonyi mérő búzát, rozst, 49 vödör bort, 219 bárányt, kecskegidát, 862 tojást. Az összeírásból az is kivehető, hogy zabot, bárányt, kecskét és tojást *Zemplén* megye északi részein, búzát, rozst Borsodban és Szabolcsban kaptak, bort pedig *Hegyalján* és néhány Borsod megyei helységben. Ez utóbbiakban a hegyaljai településekhez viszonyítva nem is keveset. Emődön 5 1/2 vederrel, Görömbölyön 6, Miskolcon 3, Mályiban 4 1/4, Nyéken 5 1/2 vödörrel.¹³

FÜGGELÉK

A monostorokból kvesztálásra kiküldött testvérek rendházuk kéregetésre kijelölt területének határait átlélik, megsértik, a nép között illetlen, rendetlen dolgokat művelnek, veszekednek, amiből pedig egész szerzetünk irányában nem csekély rágalom, tiszteletlenség, fondorlat születik¹⁴.

¹¹ Publikálva: Удвари И.: Нови прилог гу значению и историї бачванско-сримскогo рускогo презвиска Дороцки. Нова думка XIII. 1984. ч. 42. 31-32.

¹² E protokollum azáltal is érdekes, hogy itt találunk először adatokat a *máriapócsi monostor* kvesztálásra kijelölt területéről. Lelőhelye: Máriapócsi Monostor Levéltára. XVIII. századi anyagok. 1791; ruszin nyelvű eredetije publikálva: Herman Ottó Múzeum Évkönyve. XXIV. 1985. 49-50.

¹³ Hajdúdorogi Püspökségi Levéltár. 1700-1800. évi anyagok. Jelezetlen.

¹⁴ A forrásainkban szereplő cirillbetűs, ruszin nyelvű helynévi adatokat, abban az esetben, ha

Ezért tehát, hogy az adományok gyűjtésére kijelölt testvérek illendően, példásan és hasznosan végezzék eme kötelességüket, s hogy egymást ne akadályozzák, s több monostorból egy és ugyanazon helyre kiszállva a népnek terhére ne lennének, közös egyetértésben, egységes döntéssel és elhatározással a kveszta határait a következőképpen jelöljük meg.

Krasznibrodi sz(ent) monostor gabonát és bort kvesztálhat: 1. Nemes Borsod vármegyében Miskolctól és Zsolcától kezdve egészen Polgárig. 2. Zemplén vármegyében a gálszécsi völgyben, ahol a Tapoly folyó képez határt; a Bodroglközben Helmecig mehetnek a krasznibrodiak. 3. *Bort* Hegyalján a következő helységeken: Ardópatak, Olaszi, Zsadány, Tolcsva, Legyesbénye, Liszka, Újfalu, Kisfalu, Keresztúr, Tarcál, Tokaj, Monok, Mogyoróska, Szerencs, Bekecs. 4. *Bárányt* kéregethetnek ugyanabban a megyében a Krajnyán Ruszkától, Poljánától, Szmolniktól kezdve egészen a monostorig, a bukóczi monostor felől pedig Kelecsétől, Gyapalóctól egészen Porubáig; a harmadik traktuson pedig Orosz Bisztrától Poljánáig és Mikováig. 5. Ugyanezen monostornak Szabolcs megyében a következő falvakat juttatjuk: Buly, Gáva, Vencsellő, Balsa, Szabolcs, Tímár, Kisfalu, Eszlár.

Bereznai sz. monostor kvesztálhat: 1. Ung vármegyében *gabonát és bort*. 2. Zemplén vármegyében a Tapoly folyótól kezdve az egész nagymihályi völgyben. 3. A Bodroglközben Bolly, Dámócz, Cséke falvakban. 4. Hegyalján *bort* az alábbi helységeken: Szőlöske, Kis és Nagy Toronya, Mikóháza, Bányácska, Újhely, Borsi. 5. *Bárányt* a Krajnyán kéregethetnek. Sztakcsintól, Jalovától, Sztarinától kezdve az egész Krajnyán, mint általában.

Misticzei sz. monostor gabonát és bort kvesztálhat: 1. Bereg vármegyében Kálniktól, a Munkács, Beregszász és Muzsaj környéki hegyekben. 2. Ung vármegyében szintén *bort és gabonát* kvesztálhat. 3. Szabolcs vármegyében a krasznibrodiaknak adott falvak: Buly, Gáva, Vencsellő, Balsa, Szabolcs, Tímár, Kisfalu, Eszlár, valamint a pócsi monostornak juttatott Dorog és Búd kivételével a misticzeiek kvesztáljanak; úgyszintén ők kéregecsenek *bort* Mádon, Tállyán, (Abaúj)Szántón.

A **bikszádi sz. monostor**, a pócsi monostornak adott Nagykároly környéki sváb falvak, azaz Vállaj, Csanáros, Fény, Mező-Petri, Nagy-Majtény kivételével az egész Szatmár vármegyében kvesztálhat.

Bukóczi sz. monostor gabonát, bort és vásznat kvesztáljon: 1. Abaúj vármegyében Besenyő falvától kezdve az egész Csereháton a Hernádig. 2. Sáros vármegyében *bárányért* járhat Szedlicse községtől Kvakóc, Vágás (Máté), Matyasó, Remenye, Gyurgyos (Györgyös) Kobulnicza, Fiass, Szobos, Stefuro, Sapinecz, Valykócz, Schawnik, Benedikócz, Rovnó, Csernina, Korotnok, Csarnó, Zboró, Komlós, Bechero (Bicharó), Váradka valamint a Tapoly és az Ondava közt található többi faluban. A másik oldalon a *krasznibrodiak és bukócziak* határa Szedlicskénél, Csicsvaaljánál kezdődik, továbbá Dobra, Valkow, Petőfalva, Hrabócz, Jeszenő, Piszkorócz, Havaj község az övék.

az azonosítást lehetővé tette, egyszerűen átírtuk, traszletteráltuk. Pl. Miskolc, Varanó, Patak, Ónod, Bányácska stb. A magyar olvasó számára ismeretlen ruszin alakokat pedig visszakerestük Fényes E., Magyarország geographiai szótárában (I-IV. Bp. 1851.), s az ott szereplő helynévi alakokat közöljük. Pl. ruszin: Brekov, Fényes: Barkó; ruszin: Makova, Fényes: Olyka (Sztropkó) stb. Erről ld. még Udvari I.: Kvesztára vonatkozó helynévi adatok. Névtani.Értesítő.10. Bp. 1985. 54-78.

A *vászon kvestája* a következőképpen történik: a *krasznbrodui sz. monostor* a *bukóczi monostorral* együtt kvestál vászont a Csereháton és a Makovicán ott, ahol a *báránygyűjtögetés* történik. Az adománynak ez a kéregetése a bukóczi monostor neve és „cégére” alatt történjen, egyik kvestor krasznbrodui, a másik bukóczi legyen, egy járművön (a járművet váltogatva) utazzanak, a kapott *vásznat és pénzt* a kolostorok igumenjei a testvérek számát és szükségét tekintetbe véve osszák el.

A **munkácsi sz. monostor** *vásznat* az eperjesi traktusban kéregethet, Sáros, Szepes és Gömör vármegyékben. Ressão, Oszikó, Zsetek, Gerald, Hradiszkó, Fulyán, Kőkény, Körösfő, Váralja, Újfalú (Sós), Rencsissó, Decző, Stelbach, Balás-vagas, Alsó-Répás, Olyavicza, Toriszka, Vernárd, Telgard, Sumjác és a körülötük található római katolikus falvakban.

A **máriapócsi sz. monostor** a **bikszádival** Eperjesen túl kvestáljon vásznat, Peklin, Szárazvölgy, Lubosz, Szedlicze, Bajorvágás, Bujak, Miklósvágás, Klemberg, Kluknó, Richnó, Jékelfalva, Koissó, Gőlnicz, Helczmanoczz, Remete, Schwedlér, Szomolnok, Uhorna, Szmolinki (??), Zavadka, Porács, Alsó-Felső Szlovenka, Hnilcsek, Taplocza, Hacsava községben olymódon kvestáljon, mint a krasznbrodui monostor a bukóczival.

A **bereznai sz. monostor** a **misticzeivel** vásznat a következő falvakban kvestáljon: Som, Henigh, Ómajor, Kijow, Jesztreb, Lubotin, Pusztamező, Varjúfalva (Stulani), Feketekút (Schambron), Jakubjan, Hodermark, Schwefelbad, Oszturnya, (Nagy)Lipnik, Kamjonka, Folyvár, Jarembina, Krempach, Matisova, Újlak, (Kis)Lipnik, Orló, Sztarina, Laghno, Andrejovka, Csircs, Obrucsnó, Lénártó, Malczó, Sznakó, Hrabszke, Kriva, Boglárka, Krizse, Gerlachfalva, Lukó, Veneczia, Livo, Kruszló.

Kiegészítés a pócsiak vászon-kvestájához: Kurova, Petrova (Sáros), Czigelka, Fricska, Alsó és Felső Twarosztza, Sztebnik, Ortutova, Bellovessa, Andrejova, Sássova, Lipova.

Borsó-kvesta: a **munkácsi monostor** a **bereznaival** Dargón túl kéregethet, Kelecsény, Bööd, Zdoba községekben, a határt pedig a két Mislye képezi.

A **pócsi sz. monostor falvai:** Karos, Zsadány, Nádasd egészen Szántóig.

A **krasznbrodui sz. monostor** pedig a két Kemenczén (Alsó, Felső), Királynépén s azokon túl egészen Várgony helységig kéregethet borsót.

A kvestának ezt a felosztását, illetőleg tagolását a szerzetesi fogadalom és szigorú büntetések terhe alatt a legszigorúbban be kell tartani. A házfőnökatyák kötelesek eme felosztást a kvestára kiküldött testvérekkel betartatni, és szigorúan megparancsolni nekik, hogy más monostor kvestálási területein semmilyen körülmények között ne járjanak. Sem szénát, sem zabot, sem pedig patrónust ne keressenek ott, ahol monostoraiknak nincs kvestája. E rendelkezéssel ellenszegülő testvérek zárkával, monostoruk pedig a kár dupla megtérítésével büntettetnek.

Kelt a máriapócsi monostorban 1791. augusztus 19-én.

Ioannikij Bazilovics
Szent Bazil Rend
(OSBM) prothohegumenje

Arsenij Ortutay munkácsi szerzetes
Prokopij Bazilovics OSBM szerzetes,
a máriapócsi egyház adminisztrátora s.k.

Manuil Pap OSBM szerzetes,
máriapócsi igumen s.k.
Manasses Andrejkovics
mon. Krasznobrod. vicarius
in locum pat. heg.

Jerotheij Sarkady m. pr.
Inokentij Danielovics
OSBM szerzetes bereznai igumen s.k.
Theophilus Zsdy Misztitzensis
hegumenus
Basilius Fejér mon.
Bixadiensis hegumenus m.p.
Gedeon bukóczi házfőnök

Galaktion Popik a bereznai monostor
prokuratora, (számtartója)
Augusztin Demjanovics a miszticzei
rendház szerzetese s.k.

Tteodoszij Almasi a bikszádi
monostor prokuratora s.k.
Partf. Koleszár a bukóczi monostor
prokuratora
Izidor Hegedüs OSBM a krasznobrodi
monostor gyóntatója s.k.

The image shows a handwritten document in Church Slavonic script. The text is arranged in several paragraphs, each beginning with a large decorative initial letter. The script is dense and cursive, typical of historical ecclesiastical records. The document appears to be a list of names or a record of some kind, possibly related to the individuals mentioned in the surrounding text.

The image shows a handwritten document in Church Slavonic script, likely a list of names or a record from a monastery. The text is arranged in several paragraphs, each beginning with a large decorative initial letter. The script is dense and cursive, typical of historical ecclesiastical records. The document appears to be a list of names or a record of some kind, possibly related to the individuals mentioned in the surrounding text.